

רע"פ 5261/18 - רחמים דיזוף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5261/18

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

הGBKש:

רחמים דיזוף

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו מיום 28.05.2018 בתיק ע"פ 18-02-34243 שנitin על ידי ב' השופטת העמיהה דבורה ברלינר וכב' השופטים מרימ דיסקון וש' יניב

בשם המGBKש:

עו"ד קרמל בטן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו (כב' השופטת העמיהה ד' ברלינר והשופטים מ' דיסקון ו-ש' יניב) בע"פ 34243-02-18 מיום 28.5.2018 בגדרו נדחה ערעור המGBKש, ונשarra על כנה הרשותה בהתאם לגזר דיןו של בית המשפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופטת מ' בן אריה) בת"פ 59854-01-17 מיום 7.1.2018.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

1. המבוקש הורשע על פי הودאותו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה) ובעבירה של החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפה לפקודה. על פי כתוב האישום, המבוקש גידל בדירתו 16 שטילי קניבוס משקל כולל של כ-900,1 גרם נתנו, תוך שימוש לצורך כゴן מחממים, מנורות חיים ומד חום ולחות. כמו כן, באוטה עת החזיק המבוקש בדירתו סם מסוכן מסווג קניבוס משקל של כ-127 גרם לצריכה עצמית. בגין האמור, הושטו על המבוקש 4 חודשים מאסר על תנאי ו-150 שעות של"צ.

בגזר הדין נדונה שאלת הרשותו של המבוקש. המבוקש, שעבוד כתסרייטאי וכמוזיקאי, טוען בין היתר כי הוא סובל מפוסט טראומה בעקבות תאונות דרכיים שעבר במהלך הילכה נהרג חברו וכי הרשותו בדיון פגעה בתכניותיו העתידיות לעסוק בהוראה במוסד חינוכי תחת פיקוחו של משרד החינוך. בתסקיר שהוגש, התרשם שירות המבחן כי הרשותה המבוקש עלולה לפגוע בדיםיו העצמי ובכך לפגוע בתהילך השיקום ועל כן המליץ להימנע מהרשעה. כשנתונים אלו לפניו, קבע בית משפט השלום כי המבוקש לא עומד בתנאים שנקבעו בע"פ 337/1997 (להלן: עניין כתב) לשם אי הרשעה, מכיוון שלא הוכח במידה הנדרשת כי הרשותה המבוקש פגעה בו באופן שאינו מידתי. נקבע, כי אף שאין להקל ראש בפגיעה תדמיתית, נתנוו של המבוקש ותכניותיו העתידיות אינם מגובשים באופן קונקרטי ועל כן אינם עומדים בחרגם המצדיק הימנעות מהרשעה.

3. המבקש ערער לבית המשפט המוחזק ועתיר לביטול הרשעה. בית המשפט המוחזק דחה את הערעור וקבע כי לא הוגצ כל נימוק של ממש שמצויך שימוש בחירוג של הימנעויות מהרשעה. עוד צוין כי בית משפט השלים עשה חסד עם המבקש והסתפק בענישה מינימליסטית, אף שעבירות גידול הסם בה הורשע היא תופעה נפוצה שיש להילחם בה בכל חומרת הדין.

4. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש טען כי קיימת אי בהירות לגבי תחולתם של התנאים שנקבעו בעניין כתוב, ובפרט הדרישה לקיומה של "פגיעה חמורה בשיקום הנאשם". לטענותו, יש לאמצץ פרשנות רחבה למונח זה ולבחון האם המלצת שירות מבחן להימנע מהרשותה בשל פגיעה בשיקומו של נאשם מהוות טעם מספיק לאו הרשעה גם כשלא הוכח נזק קונקרטי. המבקש טען כי במקרים מסוימים סטו הערכאות דלמטה מההלכה בעניין, והורו על ביטול הרשותתו של נאשם בשל פגיעה בדיומי העצמי אף שלא הוכח נזק קונקרטי.

5. לאחר עיון בבקשתה על נספחה, הגעתו למסקנה כי דין הבקשה להידוחות. עניינה של הבקשה בישומה של ההלכה שנקבע בעניין כתוב בנסיבות של המבוקש ובניגוד לנטען, היא אינה מעלה שאלת משפטית או בעלת חשיבות ציבורית. על כן, הבקשה אינה מקינה עילה לממן רשות ערעור (ר"ע 103/83 חינוי חיפה בע"מ נ' מצט א/or (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)).

טענתו של המערער כבר נדונה, ונדרשת, לא אחת בבית משפט זה:

"ההן ATIICHIS לטענה, לפיה ראוי לפסוח על הדרישה להציג נזק קונקרטי העולם להיגרם לנאשם אם יורשע בדיון בשורה ארוכה של פסק דין נקבע, כי על העוטר לאי-הרשעה מוטלת החובba להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטיבית בסיכון שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתיות ראייתית מתאימה (רע"פ 8627/12 הנسب נ' מדינת ישראל וקונקרטיבית בסיכון שיקומו, רע"פ 31.12.2012); רע"פ 2180/2014 מדינת ישראל (26.4.2014) (להלן: עניין שמואלי); רע"פ

1439/13 קשת נ' מדינת ישראל (4.3.2013). החובה להציב על נזק קונקרטי, לעומת בקנה אחד עם אופיו המצוומצם של החרג שענינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לשיקומו של הנאשם. כפי שציינתי לאחרונה בעניין שמואלי, שם מדובר בנאשם קטן, כי אין מקום להניח כי כל הרשות של קטין צפיה לפגוע, מניה ובהה, באופן מהותי לאפשרתו להשתקם', ובוודאי שאין מקום להנחה מעין זו, אף שהוא שמאדריך בנאשם נטול עבר פלילי. אימוץ עמדתו של המבוקש תוביל לסתיטה מהאיתון הבסיסי העומד ביסודות של חריג ההימנעות מהרשעה, ולהחלתו של החריג גם במקרים בהם אין כל סיבה ממשית לכך". (רע"פ 3589/14 לוזן נ' מדינת ישראל (10.6.2014)).

וראו גם רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014); רע"פ 5949/17 אמר נ' מדינת ישראל (25.7.2017).

בקשר זה נקבע כי אין להידרש לאפשריותシアורטיות, על פיין עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד (ע"פ 8528/12 צפורה נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 והאסמכתאות שם (3.3.2013)). לאחרונה, התייחס חברי השופט א' שהם לפגיעה בדים העצמי, ציין, כפי שעולה מהאמור לעיל, כי זו אינה עומדת בקריטריונים שנקבעו לצורך הימנעות מהרשעה (רע"פ 9042/17 עבד נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (27.12.2017)).

6. עניינו לא הוכחה פגעה קונקרטית ועל כך לא חולק המבוקש. שתי ערכאות מצאו שאין לאמץ את המלצת שירות המבחן, שהרי זו לא עמדה על כל נזק קונקרטי למבקר אלא על פגעהシアורטית בתכניות העתידיות ולא תامة את התנאים שנקבעו בפסקה לשם הימנעות מהרשעה. בהחלטה זו אין עילה להתרבות ב"גלגול שלישי".

הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז התשע"ח (12.7.2018).